

[Pinholt.]

er gaaet ind paa, og det er kedeligt, at han ikke husker de Forhandlinger, vi har ført. Det, her er skrevet, er de Forhandlinger, vi har ført, og det, vi blev enige om. Hvis disse Penge ikke kunde skaffes fra Hovedstadskommunerne, var det Meningen at lade Teatret overgaa til Privatdrift. Ministeren krympede sig meget ved det, men han gik ind derpaa. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har sagt, at det var det, vi dengang foreslog, og vi er berettigede til at antage, at den højtærede Minister ikke helt har glemte, hvordan Forhandlingerne dengang endte.

Undervisningsministeren (Borgbjerg):

Det ærede Medlem Hr. Pinholt gaar fuldstændig uden om, at det samtidig blev vedtaget, at der skulde nedsættes en Kommission — og naturligvis maatte man afvente dens Arbejde. Jeg talte med Hovedstadskommunernes Repræsentanter om Stillingen og vilde naturligvis hellere end gerne have haft kommunalt Tilskud allerede i indeværende Aar, men det var dengang umuligt, Tiden var ikke moden dertil. Vi havde desuden faaet denne Kommission, ikke mindst efter Venstres Ønske, og i denne Kommission satte jeg 4 Repræsentanter for Hovedstadskommunerne ind, 2 Borgmestre i København, Borgmesteren paa Frederiksberg og Formanden for Kommunalbestyrelsen i Gentofte, for netop at faa disse Forhandlinger alvorligt i Gang. De er kommet alvorligt i Gang og har affødt et forholdsvis godt Resultat — jeg kunde have ønsket det endnu bedre, men de har dog affødt et Resultat, og nu maa man selvfølgelig afvente Forslag fra den Kommission, som det ærede Medlem Hr. Pinholt selv ønskede nedsat i Fjor.

Korsgaard: Selv om det væsentligst er Det kongelige Teaters Forhold, der er til Debat, er det dog reelt Undervisningsministeriets Budget, og herunder er der blevet fremsat Bemærkninger ogsaa om det, jeg vil kalde: Maaløv-Kolonien, for hvilken jeg personlig har et vist Medansvar, som jeg ikke skal gøre det fjerneste Forsøg paa at løbe fra, idet jeg nemlig henregner denne Kolonis Start til de, om jeg saa maa sige, gode Gerninger, jeg har at kunne falde tilbage paa til sin Tid.

Betragtningen har simpelt hen været den, at en Ordning i den Retning kunde afhjælpe Arbejdsløsheden noget, og da dette at nedbringe Arbejdsløsheden for mig er det vigtigste Spørgsmaal af alle

foreliggende, mener jeg, at ethvert Forsøg i den Retning, som indeholder nogen sund Sans, bør fremmes.

Ved Foretagender af den Art kommer det, som bekendt, altid meget an paa, hvem der fører Tanken ud i Livet. Man kan være uheldig i sit Valg. Paa nogle Menneskers Ansigt er det jo skrevet, at dem skal man ikke tro paa, og jeg kender ikke saa faa Mennesker af den Type. Om de Mennesker, der var med i Starten af dette Foretagende, mener jeg ikke at kunne sige, at det stod skrevet paa deres Ansigt, at de ikke magtede den Opgave, der her forelaa. Der er sket Fejl, og derved er Tanken ikke blevet bragt til Udførelse, saaledes som man kunde ønske det, men derfor kan man ikke slutte, at Tanken i sig selv er urigtig.

Jeg mener vedblivende, at den Tanke, som laa bag ved det hele: at lade de arbejdsløse arbejde for de arbejdsløse, saaledes at de altsaa paa en vis Maade levede af at barbære hinanden — og det er i Virkeligheden stort set det, hele Menneskeheden gør —, vil det være muligt at føre til en praktisk Løsning. Det tillader jeg mig at paastaa, og det er aldeles ikke modbevist ved det, der er sket her. At der skulde være sket de Mennesker, der er kommet derud, nogen stor Fortrød, sammenlignet med den Tilstand, hvori de befandt sig, før de kom derud, mener jeg ogsaa der skyldes Bevis for, før man uden videre kan tro det.

Forholdet er imidlertid blevet, at Maaløv Kommune ved denne Foranstaltning er kommet ud for en stor Udgift, og jeg mener, det er fuldstændig forsvarligt i den givne Situation at hjælpe den, og det er altsaa det, som det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse og jeg, som de 2 af Det konservative Folkepartis Repræsentanter i Finanslovsudvalget giver Udtryk for, naar vi stemmer for Bevillingen.

Derefter tilbage til Det kongelige Teater, som jeg ikke har ret meget mere at sige om. Der er jo allerede sagt ikke saa helt lidt. Men jeg maa gentage, at naar vi behandler Venstres Ændringsforslag paa det Grundlag, som vi nu gør, er Grunden den, at Teaterkommissionen ikke er blevet færdig med sit Arbejde. Der er vel nok blevet fremsat Kritik over, at vi ikke er blevet færdige — og de, der staar uden for Teaterkommissionen, vil altid have let ved at fremsætte en saadan Kritik —, men jeg kan i hvert Fald meget vanskeligt tænke mig, at det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har kunnet fremsætte en saadan Kritik,